

на свършено възстановеніе на тѣхнѣтъ първобитнѣ черквѣ. Ярославъ и Изяславъ имахъ ли право да назначаватъ Русскій митрополитъ? Най-послѣ канонически ли е ставало свършенното унищоженіе на Българското патріаршество? Свикванъ ли е тогазъ вселенскій съборъ, какъвто иска сега Цариградскій Патріархъ. Всичко е било свършено посредствомъ султанскійтъ бератъ, — а защо и сега да се не възстанови тая независима черква съ истыйтъ бератъ?

Султанскійтъ ферманъ за отдѣленіето на Българскѣтъ черквѣ произведе рѣшителенъ прѣвратъ въ положеніето и значеніето на Българското духовенство, като му прѣдоставя възможность да разширочи своѣтъ дѣятелность. Сега нека видимъ каква трѣба да бѣде тая дѣятелность. За това трѣба да се обърнемъ до исторіѣтъ, която въ този случай е най-добрата наставница.

Българското духовенство трѣба да помни историческиятъ фактъ, че всякога почти но особено въ нѣкои врѣмена черквата ся явява не само прѣдставителница на религіознытъ цели, но и попечителница за общытъ нравственны